

SIMON, DIE PETRUS WERD 11.

Waarschijnlijk hebben ze weer in Bethanië of in Betfage overnacht. Ze zullen echt niet hebben geweten, wat ze nu moesten doen. Gelukkig was er één, die het wel wist, nl. de Heere. We lezen in Lucas 22:7-13: 'De dag der ongezuurde broden kwam, waarop het Pascha moest geslacht worden. En Hij zond Petrus en Johannes uit, zeggende: Gaat heen, maakt het Pascha voor ons gereed, opdat wij het kunnen eten. En zij zeiden tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij het gereed maken? Hij zeide tot hen: Zie, wanneer gij de stad inkomt, zal u een man tegenkomen, die een kruik water draagt. Volgt Hem in het huis, dat hij binnegaat, En zegt dan tot de heer van dat huis: De Meester zegt u: Waar is het vertrek, waar Ik met mijn discipelen het Pascha kan eten? En hij zal u een grote bovenzaal wijzen, van alles voorzien: maakt het daar gereed. En zij gingen heen en vonden het zoals Hij hun gezegd had, en zij maakten het Pascha gereed.'

Weer zijn er discipelen met een bijzondere opdracht op deze bijzondere dag. Nu zijn het er twee, Petrus en Johannes. Het lijkt er toch wel op, nu het eindpunt nadert, dat de Heere ook met de discipelen tot een laatste schifting is gekomen. Deze twee worden deze dag naar voren geschoven. Niet dat zij dat zelf doen, nee, de Heere doet het, Hij kiest uit. Dit is de uitverkiezing, die in sommige kringen zo misbruikt wordt.

Het is gewoon zo, dat Hij hen aanwijst voor een taak. Petrus en Johannes gaan naar Jeruzalem. De opdracht is duidelijk: als ze de stad binnen zullen gaan, dan zullen ze een man tegenkomen, die een kruik water draagt. Nou, toch simpel hè? Zeker, maar is dat ook zo? Ze zullen heel goed moeten opletten in die geweldige drukte in de stad. Een man tegenkomen, nou ga maar lopen in een drukke stad. Er zullen er wel veel zijn, die je tegen komt.

Nee, zo is het niet, want hij moet een kruik water dragen. Die moeten ze volgen. Zeker dat doen ze, want ze komen hem tegen en met een kruikwater. Als we nu goed letten op de kleine dingen, die er staan, dan staat er 'tegenkomen'. Ze moeten dus omkeren en dan volgen. Zo is het in ons leven ook wel eens. We denken de goede kant op te gaan, maar dan moeten we omkeren en

de andere kant op. Of hebt u daar geen last van, nou ik wel hoor en dat is maar wat lastig en verwarrend.

Och, het is maar een heel eenvoudige man, die waterdrager. Waterdragers en lichtdragers waren naast schaapherders de allerlaagste werkzaamheden, die je maar doen kon. Het was werk, dat net iets boven bedelen stond. Waterdragers konden met dat werk op de dag misschien iets verdienen, maar lichtdragers dat was altijd avond- en nachtwerk. Als de rijken 's avonds op pad gingen, dan waren ze op gevaarlijk gebied. De straten liepen vol met rovers. Wie het dan betalen konden, riepen dan een lichtdrager om met hen mee te lopen. In veel gevallen bleven ze dan in de buurt wachten in de hoop, dat zij ook op de terugweg bij mochten lichten. En dan? Wel, hun hand ophouden.

Zo was de plaats voor de waterdragers ook. Het waren arme mensen aan de onderkant van de samenleving, zoals dat wel eens door sommige mensen gezegd wordt. Zo'n man, zo'n waterdrager, volgden de twee discipelen, en het ging precies zoals de Heere had gezegd. Ze komen in een prachtige bovenzaal en alles is al klaar.

Nou, daar word je dan toch wel even stil van, of niet? Een poosje later komen de andere 10 discipelen ook en natuurlijk de Heere. En wat ze wel verwacht hadden, Hij wordt het hoofd van de tafel. Johannes is blijkbaar naast de Heere gaan zitten, en naar ik denk Petrus aan de overzijde van de tafel. En dan? Ze wisten heus wel hoe het Pascha moest worden gebruikt, maar toch, de stemming was gespannen. De Heere had de laatste dagen zoveel gezegd over dingen, die stonden te gebeuren, en nu was het zover.

Ze wisten ook wel, wat nu eigenlijk hoorde, wat er gedaan moest worden voor de maaltijd. Iemand van hen moest de voeten wassen van hen allen, want dat hoorde zo. Ik denk, dat ze al rond gekeken hadden. of er misschien een slaaf in de zaal was, maar niks te zien! Misschien dachten Petrus en Johannes wel: 'Waar is nou die man met die kruik water?'

Weet u, dan kan er zo'n geladen situatie ontstaan. De spanning hangt om de niet gestelde vraag: 'Wie gaat het slavenwerk doen. Wie wil wel de minste zijn?' Dan gaat de Heere Jezus staan, Gods Zoon, Die ook God is, wil en zal de minste zijn. Hij doet Zijn bovenmantel uit en bindt een doek om Zijn middel. De discipelen zullen waarschijnlijk met grote ogen, maar ook wel vol schaamte naar Hem gekeken hebben. Hij de minste? Hij hun voeten wassen?

Zie Hem daar staan, die gezegd heeft in Mattheüs 21:28: 'Gelijk de Zoon van de mensen niet is gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen.' Zie daar staat de dienende Hogepriester, want nu Hij zijn mensenmantel aflegt, zien de discipelen waarschijnlijk voor de eerste keer, Zijn onderkleed uit één stuk geweven. De mantel, die de Hogepriester droeg, als hij het Heilige der Heilige één keer per jaar op de grote verzoendag binnenging met het bloed van het offerdier.

Drie dagen waren de helpers van Aäron met hem bezig geweest om hem gereed te maken voor dat grote werk en tevens levensgevaarlijke werk, want als Aäron niet geheiligd zou zijn, dan zou hij bij het binnengaan van het Heiligdom door de Heere worden gedood. Was hij wel geheiligd in gehoorzaamheid aan de

voorschriften, dan zou zijn leven gespaard blijven. Zie hier staat de vervulling van de schaduwdienst van Aäron. Ook Hij heeft drie dagen van voorbereiding gehad in en rond het huis van Zijn Vader.

Daar staat de Hogepriester, gekleed met een mantel, die uit één stuk geweven is, waarschijnlijk blauw van kleur, de kleur van de hemel. Zo'n mantel uit één stuk geweven was een kunstwerk. We lezen Exodus 28:3: 'Gij zult zeggen tot allen die kunstvaardig zijn, welke Ik met een geest van wijsheid vervuld heb, dat zij de klederen van Aaron maken, om hem te heiligen, om voor Mij het priesterambt te bekleden.'

Begrijpt U mijn lezer, hier staat de Hogepriester in een mantel, die gemaakt is door iemand, die kunstvaardig is gemaakt door de Vader van de Zoon, voor de Zoon. Er is echter in deze drie dagen wel een groot verschil geweest in vergelijking met Aäron. Wie heeft in deze drie dagen deze hogepriester gewassen en geheiligd? Niemand! Het tegengestelde ging gebeuren, want Hij gaat hun de voeten wassen.

Nog 12 uur en dan gaat Hij aan het kruis voor u en voor mij, dan is Hij onrein zoals u en ik waren, en zal Hij sterven door en voor anderen. Dan is Hij mens en God. 2 Korinthiërs 5:19 zegt daarover: 'God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende.' Het ging om ons, het ging over ons, en we waren er niet eens bij. Dat is genade, zo is genade. Hier staat te midden van de discipelen, Hij die bezig is de wil van de Vader te doen.

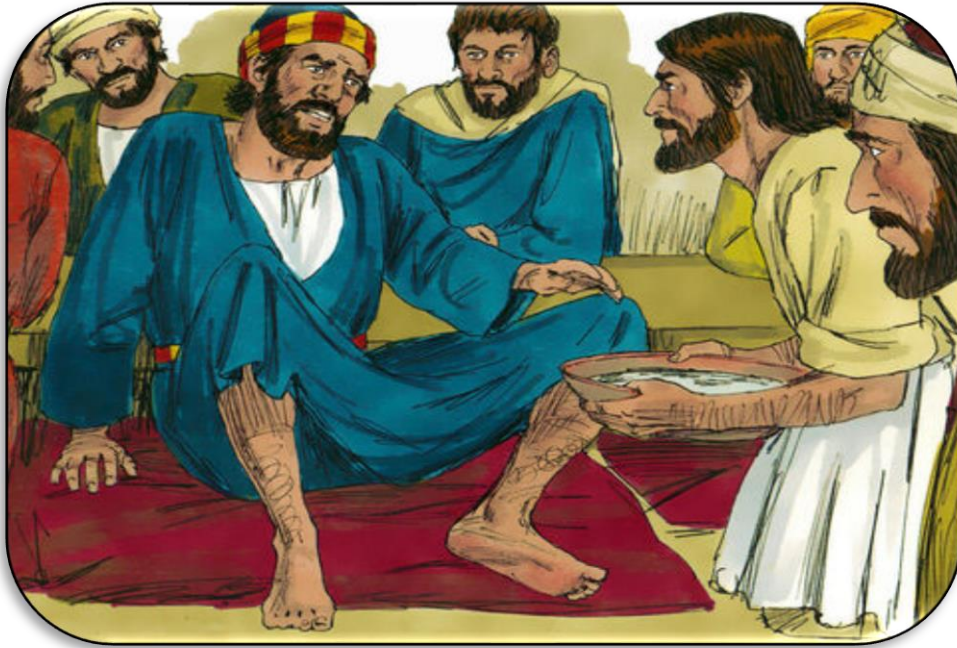
Wat is dan de wil van de Vader? Dat niemand verloren gaat, maar tot de kennis van de waarheid komen. Welke kennis is dat dan? Wel, dat Jezus Christus de enige weg is om tot de Vader te komen, en dan? In de Naam van Jezus Christus uw zonden en tekorten belijden voor de Vader. En dan? De Vader luistert en zal doen wat Hij beloofd heeft. Wat heeft Hij dan beloofd? Mijn beste lezer, als zulke vragen u bezighouden, dan raad ik u aan: Lees de Bijbel en ga naar een geestelijke broeder of zuster en vraagt hem of haar om onderwijs.

De Heere gaat echt de voeten wassen, hoe ze daar ook over denken. Hij gaat dat doen zonder aanzien des persoon, want de voeten van Judas wast Hij ook. Ja, ook die van Judas, Nog was er genade voor Judas, maar nee hoor, zijn hart was gesloten en bleef gesloten. Voor Judas was hier het punt van beslissen, hij zegt in zijn hart: 'Nee'.

Maar nu kijken we en luisteren we naar Petrus. Wat gaat hij doen en zeggen, want dat er wat gaat komen is duidelijk van zijn gezicht te lezen. Johannes 13:6 e.v. vertelt ons: 'Hij kwam dan bij Simon Petrus. Deze zeide tot Hem: Here, wilt Gij mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu niet, maar gij zult het later verstaan. Petrus zeide tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen in eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: Indien Ik u niet was, hebt gij geen deel aan Mij. Simon Petrus zeide tot Hem: Here, niet alleen mijn voeten, maar ook de handen en het hoofd! Jezus zeide tot hem: Wie gebaad heeft, behoeft zich alleen de voeten te laten wassen, want hij is geheel rein.'

De Heere had gezegd: Je zult het later verstaan (begrijpen). Deze woorden komen niet bij Petrus binnen. Hij is niet zo van dat komt later wel, nee nu. Hij denkt er gewoon niet over na. En weer reageert hij, maar nu met nog veel

sterkere woorden. Hij zegt 'in der eeuwigheid niet'. Zo, dat is sterke taal, en zo apart. De andere aanwezigen zeggen niks en Petrus heeft een aanvaring als de beste. Die anderen, nou ze doen maar, maar ik? Nee, geen denken aan.

Wat doet de Heere echter? Hij gaat de positie van Petrus in twijfel trekken: 'Petrus het is het één of het is het ander. Je bent van mij of je bent niet van Mij.' Als Petrus dat hoort, dan draait hij om als een blad aan de boom. 'O, maar Heere, als dat in het geding is, dan wil ik helemaal worden gewassen door u.' 'Nou Petrus, dat hoeft nou ook weer niet.'

Ik denk mijn lezer, dat de Heere dit handelen van deze spontane discipel wel heel fijn gevonden zal hebben. Hij staat vlak voor een vreselijk gebeuren wat Hem wacht. Het is voor Hem geen onduidelijkheid. Hij weet precies wat er gaat gebeuren over enkele uren, alles weet Hij. En dan nu zo'n man, die zoveel van Hem houdt, te midden van een volk en een stad die Hem haat, dat zal Hem toch wel goed hebben gedaan. Een liefdevolle uiting van een broeder of zuster in een tijd van verdriet en angst doet ons toch zo goed?

Tijdens de maaltijd krijgen ze weer onenigheid over de vraag: 'Wie toch wel de eerste zou zijn?' - volgens Lucas 22:24. Ze blijven nog steeds geloven, dat het beloofde Messiaanse Rijk binnen korte tijd zal komen. Maar de Heere antwoordt steeds met dezelfde woorden als het over deze vraag gaat: 'De minste zal de meeste zijn en de eerste de laatste!'

Weer spreekt Petrus, de man met zijn hart op de tong. Hij zegt: 'Heere met u ben ik bereid ook de gevangenis en de dood in te gaan!' Maar Jezus zei: 'Ik zeg u Petrus, de haan zal heden niet kraaien, eer Gij driemaal zult geloofend hebben, dat gij Mij kent.' Marcus schrijft hier ook nog bij in hoofdstuk 14:31: 'Al moest ik met U sterven, ik zal U voorzeker niet loochenen. Evenzo spraken zij ook allen.'

Als er wordt gepreekt over de verloochening, dan gaat het altijd over Petrus. Maar ik trek inmiddels partij voor Petrus, want hij was niet de enige. Het staat duidelijk in Marcus: 'Evenzo spraken zij allen!' Hè. hè, eindelijk gerechtigheid op de preekstoel. Is het u opgevallen, mijn lezer, dat op deze avond de

Heere steeds 'Simon' zegt en niet 'Petrus'? Petrus betekent 'Rots', dat weten we wel, maar Simon betekent 'God hoort'. Het is alsof de Heere wil zeggen: 'Simon, let op je woorden, want God hoort wat je zegt!' Of zal dat het niet wezen, mijn lezer?

Als het Pascha in de bovenzaal ten einde is gekomen, gaan ze de donkere nacht in. Op één ding wil ik u nog wijzen, en dat is op de waterdrager. Weet u nog, die man uit de onderkant van de samenleving, die dat slecht betaalde slavenwerk deed, degene die het water droeg? Hebt u er aan gedacht, dat het wel zo was, dat hij het water mocht dragen. dat de Heere ging gebruiken om de voeten van de discipelen te wassen. Begrijpt u mijn lezer, dat hier ook weer blijkt: de minste zal de meeste worden.